

Het leven is niet maakbaar

Posted on 14/08/2021

Het leven is niet maakbaar. Misschien een harde boodschap voor wie denkt dat het wel zo is. De laatste decennia (en zeker de laatste jaren) leven wij als heersers op onze eigen individualistische eilandjes waar wij bepalen wat er gebeurt en vooral wanneer. Ik wil dit en wel nu. Niet morgen of overmorgen ... nee, nu! En als het niet zo gaat als wij willen, worden we opstandig. Wij passen ons niet aan onze omgeving aan, de rest past zich maar aan ons aan. Wij beheersen onze wereld en niemand anders.

Zelfs onze kinderen voeden we op als prinsjes en prinsesjes met de gedachte dat zij kunnen zijn en worden wie of wat ze maar willen, zodat ook zij in de toekomst hun eigen koninkrijkje kunnen besturen. We stippelen het leven van ons kroost alvast uit waarbij zoveel mogelijk obstakels worden verwijderd. We bepalen zelf hoe we ons leven leiden en dan het liefst zonder tegenslagen. Wij hebben de macht om alles naar onze hand te zetten want wij bepalen wat er gebeurt.

Totdat er een kink in de kabel komt en ons leven toch minder maakbaar is dan het lijkt. De ene keer in de vorm van een onzichtbaar virus dat onze plannen dwarsboomt, de andere keer als watervloed die onze opgebouwde zekerheden letterlijk meevoert. Hoe machtig wij ons als mens ook voelen, we zijn slechts nietige wezens op planeet Aarde afhankelijk van onze omgeving en gezondheid. Wellicht heel vervelend om te horen, maar het is niet anders. Wij zijn niet oppermachtig. Wij zijn niet onschendbaar. Met al onze wijsheid en verworven rechten zijn wij slechts een onderdeel van een groter geheel en dat doet nu eenmaal niet altijd wat wij voor ogen hebben. Onze levens, soms met honderden gelijk, kunnen in één klap weggevaagd worden.

Toch heeft het besef van onze nietigheid iets positiefs. Juist op die momenten zie je dat onze individualistische eilandjes samensmelten tot grotere gebieden waar mensen samenwerken in het besef dat dat de enige oplossing is. Wanneer we geconfronteerd worden met onze nietigheid en hoe afhankelijk we zijn, beseffen we weer dat de mens een kuddedier is die tot grootse daden in staat is als we met elkaar samenwerken.

Waar het verhaal negatief begon, is er wellicht toch een positief einde. Als we ons voor ogen houden dat niet alles gaat zoals wij willen en alleen door samen te werken tot oplossingen komen is er nog hoop voor zaken als klimaatverandering, de ongelijk verdeelde welvaart, het vluchtelingen vraagstuk en de voortslepende oorlogen.